

Τελετή ατιμία». Μηράρο και πάλι για την ακεραιότητα
εαυτών σας κύριοι δημοσιογράφοι.

Με εκτίμηση
Μιχάλης Κελάκιος

Οι αγνοούμενοι

Αγαπητή Σύνταξη,

Μία είδηση που δημοσιεύτηκε τις τελευταίες μέρες σε τουρκική εφημερίδα και αναφερόταν σε συνάντηση Τούρκων βοσκών με «ρακένδυτους άνδρες» που μιλούσαν μίαν παράξενη γλώσσα, ξύπνησε και πάλι σε χιλιάδες καρδιές την ελπίδα. Μίαν ελπίδα που δεκαεφτά τόσα χρόνια ανάβει συνέχεια και σβήνει ανάλογα με το τί γράφεται και τι μεταδίδεται κρατώντας μετέωρους στη ζωή χιλιάδες πατέρες, μητέρες, συζύγους, αρραβωνιαστικές, παιδιά αγνοουμένων.

Είναι αμφίβολο αν άλλου λαού η πρόσφατη ιστορία άφησε πίσω της τέτοια βαθιά πληγή που δεν λείει να κλείσει γιατί οι επιδρομείς - κατακτητές αρνούνται βάνουσα την συγκεκριμένη και σε βάθος έρευνα του τί απέγιναν τόσοι και τόσοι άνθρωποι που θεάθησαν και σε φωτογραφίες, ακόμη αρκετό καιρό μετά την εισβολή και τις πολεμικές συγκρούσεις.

Και έρχονται και πάλι όπως τόσα χρόνια οι γιορτές των Χριστουγέννων και του Καινούργιου Χρόνου, που κάνουν τους ανθρώπους πιο ευαίσθητους, όσον αφορά τον πόνο του συνανθρώπου τους. Είναι ενδεικτικό ίσως το πόση έκταση έδωσαν τις τελευταίες μέρες οι τηλεοράσεις όλου του κόσμου στην απελευθέρωση των ομήρων από τις ομάδες που τους κρατούσαν τρία και τέσσερα χρόνια. Με πόση λεπτομέρεια παρακολουθούνταν η κάθε τους κίνηση, η κάθε τους κούβεντα, εκείνων και των οικογενειών του. Δικαιολογημένα και συγκινητικό οπωσδήποτε το ενδιαφέρον των μέσων μαζικής επικοινωνίας για ένα, τέτοιας έκτασης, ανθρωπιστικό πρόβλημα!

Το παράπονο είναι μονάχα πως ούτε το ένα κλάσμα του ενδιαφέροντος αυτού για να μην μηδενίσουμε την διεθνή αλληλεγγύη δεν επεδείχθη για του 1619 Κύπριους αγνοουμένους, που ποσοστιαία θα αντιστοιχούσαν σε δεκάδες κι εκατοντάδες χιλιάδες σε χώρες με τους πληθυσμούς των ΗΠΑ, της Αγγλίας, της Γερμανίας.

Με εκτίμηση,
Π. Κυπρίδης

Π. Κυπρίδης
Πρωινή
31/2/1991

ΕΝΥ 2.15

Πρωινή